

Chương bảy

TỔNG LUẬN MƯỜI HAI NĂM KHAI ĐẠO

Mười hai năm khai đạo là mười hai năm lao khổ của bao nhiêu tâm trường hy sinh vì nhân loại.

Nhà Đạo đến đây đã khoác một bộ mặt trang trọng của một hiện thân cứu độ rõ rệt. Chỉ trong vòng 12 năm mà số tín đồ có thể kể đến số triệu. Đó là một bằng chứng hùng hồn biểu lộ tính chất mới mẻ của nền đạo vậy.

Tuy nhiên, nền tảng giáo thuyết vẫn còn trong bí nhiệm không gì cụ thể cho nhân loại thấu triệt. Nhiều sự mơ hồ xuyên tạc theo cá nhân làm cho nền đạo sút kém uy thế trên phương diện cứu đời.

Người ta thấy một tòa nhà trống trơn trong đó chưa có sự trang hoàng nào đáng kể. Vài dụng cụ sấm sanh không đủ để làm hiện rõ phần bên trong đầy cổ kính. Đó là hình ảnh nhà Đạo qua 12 năm khai triển.

Thời gian tuy ngắn ngủi, nhưng Đức Cao Đài đã dạy cho nhân loại biết tất cả những gì cần học hỏi về nền tôn giáo mới dưới mọi khía cạnh xây dựng, không thiếu cũng không thừa một điều nào cả. Những sự việc xảy ra dù lớn dù nhỏ đều đã được dạy trước và đều có một nghĩa cho đời sau noi theo hoặc biết mà tránh đi, nhưng không phải vì thế mà có quyền sửa đổi hay thêm bớt phần căn bản giáo thuyết do Đức Cao Đài chỉ dạy những năm đầu từ 1926 đến 1930 trong giai đoạn này.

Đông Tân

Thế nên, không có gì phải thắc mắc khi ta có thể ngộ nhận rằng về phần Phổ Độ chưa có một Chức sắc Thiên phong đáng bực quang minh và hành sự hoàn toàn vô tư trong trọng trách của mình. Hầu hết các ngài đều phạm luật, mà oái oăm thay, những luật lệ ấy lại một phần lớn do các ngài làm ra. Chỉ có ba phẩm vị tối cao Giáo Tông, Hộ Pháp, Đầu Sư mà các ngài cứ giẫm lên nhau, ôm đồm, chèn ép làm cho mích lòng nhau rồi sinh ra cạnh tranh chia rẽ. Một phẩm Giáo Tông không chính vị, một phẩm Hộ Pháp không hoàn toàn... Đó là sự đổ vỡ của những Phẩm vị Thiên phong một khi không do người ra công bồi đắp Thiên chức của mình. Thật là bài học Thiên Nhơn hiệp nhất rất cụ thể đã được tiên tri trong những lời Thánh ngôn ngày trước, chỉ ngặt các ngài không chịu diệt hết phàm tâm để lắng nghe tiếng nói của Thiêng Liêng đó thôi.

Những lời chỉ giáo về một nền Chánh pháp thích nghi cho công cuộc tiến hóa loài người hiện nay trong tinh thần khai phóng dân chủ mà Ôn Trên đã ban bố trên nguyên tắc Tam quyền phân lập: Bát Quái Đài - lập pháp, Cửu Trùng Đài - hành pháp, Hiệp Thiên Đài - tư pháp lại cũng do tham vọng tước quyền xuyên tạc cho cá nhân mưu đồ bá chủ. Do đó, ta có thể nói rằng Cao Đài giáo đến nay vẫn còn bị hạn hẹp trong những thành trì cá nhân rất đáng e ngại. Tính chất bao quát đại đồng phải ở trong những tâm trường khoáng đạt, nhưng mỗi nhà khai đạo - phần lớn thuộc Phổ Độ - đều mang theo trong mình một thế giới riêng. Ý thức chiêu hiền đãi sĩ vẫn còn trên đầu môi chót lưỡi thì không làm sao tìm cho ra được những tâm hồn cao trổi đầy thiện chí xây dựng chánh đáng. Còn muốn thâu vào cho mình, còn có khía cạnh bảo thủ địa vị độc tôn tức là chưa nói được tiếng nói Cao Đài.

Những sự khảo đảo đã xảy ra trong nhà đạo từ năm thứ tám là những bài học rất thích dụng cho các Giáo hội tương lai, biết những cạm bẫy hố hầm mà tránh đi, tìm đường quang minh chánh đại mà bước tới.

Nhưng ta không nên vội kết luận khẳng định về một vấn đề nào ở đây vì trong những cái dở có những cái hay mà trong cái hay không làm sao tránh được những điều dở xen lẫn vào. Cao Đài giáo với sự cứu rỗi miên viễn cả ngàn vạn năm đến nay chỉ mới một khởi điểm, lẽ dĩ nhiên lấy gì làm sáng tỏ Chánh pháp được. Cứ xét lịch sử các Tôn giáo ta sẽ thấy rõ điều này. Ta sẽ thấy không có gì đáng nói ở những năm đầu khai đạo ngoài phần màu nhiệm của Giáo chủ, nhưng đối với Cao Đài giáo như thế cũng đã nhiều lắm rồi. Phải chăng đây là đánh dấu sự trưởng thành của một Tôn giáo mới đối với các Cựu giáo từ nghìn xưa?

Một lời Thánh ngôn tại Nam Việt có dạy về tương lai của Cao Đài giáo tại nước Việt Nam như sau:

*"Một nước nhỏ nhoi trong vạn quốc,
Ngày sau làm chủ mới là kỳ!"*

Lịch Sử Cao Đài Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Thật ra, câu này có thể ứng dụng về phần Vô Vi đạo pháp thì đúng hơn vì tính chất mới mẻ khai thông với thế giới Vô hình mà chỉ có Cao Đài giáo mới được khải ngộ chân truyền, nhưng về phần Phổ Độ thì nếu không phát huy được một căn bản Triết học bao quát tổng hợp thì lấy chi cho thế giới phải tìm tòi học hỏi trong ý nghĩa “*làm chủ*” sau này? Còn nói một công trình kiến trúc, một phạm vi lãnh thổ hay một cá nhân tự cho mình là cao trổi đi nữa thì trên thế giới từ xưa nay đã thiếu gì những hiện tượng ấy, mình đã ra đời sau tức là mình đã phải thua kém hơn thiên hạ rồi vậy!

Xét lịch sử các Tôn giáo trước, ta thấy sự xuất hiện của vị Giáo chủ chưa đủ làm thành một nền đạo lý. Đó chỉ là Nguyên nhân đầu tiên trong sự thành hình Tôn giáo ấy mà thôi. Còn sự thành hình một triết lý uyên thâm có tính cách sáng tạo còn phải chờ có sự tác dụng của nền đạo lý sơ khai ấy vào những nhân thân bẩm thụ sau này, nghĩa là còn phải chờ đợi sự khải ngộ trong kết quả tâm đắc của các vị đại giác mà nhờ mối Đạo ấy đã tìm ra được ánh sáng của chân lý mới chu tuần chung quanh cái chân lý đột khởi của đức Giáo chủ đã tìm ra.

Phần Phổ Độ Cao Đài giáo đến nay vẫn còn là những bài học kinh nghiệm về sự thực hành giáo thuyết trừu tượng mà Đức Cao Đài muốn dạy cho nhân loại buổi ban sơ. Ấy thế nên các chi phái nảy sinh do sự tiền định của Đức Cao Đài cũng chỉ bao hàm một nghĩa như thế mà thôi, không phải là sự xây dựng trường cửu. Phải chờ thời gian xuất hiện những Tâm linh được khải ngộ đạt được chân lý mới thì những tiềm ẩn Chơn truyền buổi sơ khai mới được phát huy đúng mức để được thấu hiểu cụ thể làm nền cho sự phát khai Chơn truyền Đại Đạo.

Nhưng thử hỏi những Tâm linh cao trổi kia ở đâu mà có? Phải nói rằng những Tâm linh ấy đang ở trong các chi phái Đạo, nhưng họ chỉ bộc lộ được tính chất cao trổi của mình khi có một nhận định vô tư, không hạn hẹp trong một phạm vi của chi phái nào cả.

Cũng vì những lẽ trên mà khi đề cập đến trang sử Khai đạo không thể không đề cập đến sự thành hình các chi phái. Chính sự thành hình các chi phái là một dụng ý của Đức Cao Đài, mặc dù có xen những pha phàm tục nhơn ý. Cái ý thức Thiên Nhân Hiệp Nhứt của Cao Đài giáo phải nói là đã bộc lộ trong việc này nhiều nhất.

Cao Đài giáo chỉ bộc lộ chân tướng cứu thế của mình khi các chi phái trong đạo nhận thức được một lập trường xây dựng chung trong tinh thần tổng hợp khai phóng mà Thượng Đế đã muốn ban cho nhân loại trong thời buổi khai thông về vật chất mà hạn hẹp về tinh thần này. Chính trong sự sai thù hiện nay giữa các chi phái là lúc chưa thành hình sự cứu rỗi nhân loại được bởi vì tự mình đã chia rẽ, đã bất hòa thì làm sao thực hiện sự đại đồng chung trong toàn nhân loại để khơi nguồn cho những căn nguyên tìm về ngôi xưa vị cũ để mở đường cho những thiện căn tìm ra chân lý dẫn dắt chúng sanh?

Đồng Tâm

Mười hai năm Khai đạo cũng là mười hai năm thành hình các chi phái trong Cao Đài giáo. Nhưng, trong hiện tình nhà đạo, soạn giả mong rằng độc giả chư tôn không nên chỉ đi vào một chi phái hiện có của Cao Đài giáo để tìm ra chân lý của nền đạo. Như thế, các bạn chỉ hiểu được nếu chi phái ấy còn được tính chất xây dựng dân chủ bình đẳng vô biệt cố hữu và đang đi sâu vào sự phát triển điều hòa một phần nào của Chánh pháp Cao Đài mà thôi. Còn nếu các bạn đi vào những chi phái đã canh cải nền chánh pháp buổi sơ khai dù với lý do thần thánh hóa gì cũng chỉ phát xuất từ dục vọng cá nhân mà ra bởi Đấng Cao Đài vốn là Thượng Đế không bao giờ nói hai lời, cho dù có nói hai lời đi nữa mà lời nói sau phản lại lời nói trước thì đó chỉ là sự thử thách không nên tin theo.

Tôi cũng nhìn nhận công lao của tất cả mọi tín hữu dù trước hay sau với sự đóng góp nhiệt thành cống hiến cho nền đạo mà dưới khía cạnh sử học, họ là những viên gạch tạo nên ngôi Thánh Thể Cao Đài không sót một ai khi thời gian đã quá ba phần tư thế kỷ mà vẫn nhứt tâm lún ngưỡng nền Tân giáo. Tất cả mọi trò khảo thí rồi sẽ qua, ai có công, ai có tội, Thầy Trời đều rõ thấu và định đoạt công tội mỗi người nên cũng không cần phải biện bạch nơi thế gian vì có nghĩa gì đâu.

Khi các bạn đã tìm hiểu tất cả các chi phái để biết được nguồn cội phát sinh và đủ sức khái ngộ để phân biệt được đâu là hư, đâu là thực, đâu là chân pháp, đâu là tà tâm, thì lúc ấy các bạn mới có thể đưa ra lời phê phán có giá trị.